Epistoła
Krzysztofa Kolumba
o odkryciu Ameryki

konterfektem w porywczą oddana

na wiadomość

o skutecznej
pożyczce amerykańskiej

za co dank dawają

Adamowi Krzyżanowskiemu

niektorzy bibljofile krakowscy

W Krakowie

Roku 1927 Miesiąca Czerwca

Nakładem Bibljofilow a Pracą Architypografji Anczycowej

Epistoła Kolumba

Epistoła
Krzysztofa Kolumba
o odkryciu Ameryki

konterfektem w porywczą oddana

na wiadomość

o skutecznej
pożyczce amerykańskiej

za co dank dawają

Adamowi Krzyżanowskiemu

niektorzy bibljofile krakowscy

W Krakowie

Roku 1927 Miesiąca Czerwca

Nakładem Bibljofilow a Pracą Architypografji Anczycowej

B. 120951

K 12H7/61/13

BIBLIOTEKA
UMCS
LUBLIN

JMć Panu Panu Adamowi Krzyżanowskiemu

Socjuszowi Towarzystwa Miłośników Książki w Krakowie, Prezesowi Naczelnej Kontroli Przewodnika Bibljograficznego nr. XIII, a także Doktorowi Praw Oboyga, Collegii Juridici Almae Universitatis Jagellonicae Dekano &ct &ct &ct od niektorych bibljofilow cześć a pozdrowienie.

Nieprzespieczna to rzecz Polakowi za morze się wyprawiać, jako tego dowiódł Jan z Kolna, ktory choć Amerykę odkrył, przedsię chytremu Genueńczykowi Kolumbusowi dowcipem nie sprostał. A wśrod rozlicznych przyczyn ta go napirwej do postradania chwały i szkody dla naszego narodu przywiodła, iże tylko nawigacją się parał, miasto księgi i epistoły imprymował, ktoremiby wieści o onych dalekich krajach szyrzył,

Jndyjan zasię, czy jako ich zową, piora wytwornem pochlebstwem za serce ujął. Co oni uźrzawszy, iże illiteratus i żaden bibljofil, wołali by precz jachał. Złoto zasię i lapides pretiosos a insze korzenie wonne w kupę zebrawszy Kolumbusowi, skoro tylko do brzegów korabiem przybieżał, z radością oddali, jako że o nich listy skomponował układne a prasował i do wszystkich nacyj świata słał, by się dostojności a bogactwu onych dziwowali. ¶ Z czego się okazuje jasno, ktory naszej Rzeczypospolitej poseł powinien być. Co poznawszy, radę ci, ktorym słusza, uczynili a zawotowali bibljofila do Amerykanow wyprawić, umyślili mu jeno niektorego Młynarskiego dodać, iżby drogi sobie zmyliwszy nie zajechał gdzie pieprz rośćie. Pytali tedy o ksiąg miłośnikow w mieście swojem w Warszawie, ale należli jeno Statuta, a tych, coby się niemi rządzili, nie było. Gońcow czemprędzej do Krakowa wyprawili, a oto Ciebie dostojny Mistrzu Adamie potkali, jako książeczki O Pauperyzacjej w licznych edycjach wytłoczone wszędy rozdajesz, z czego profitu niemasz żadnego. Tenci jest sprawiedliwy, krzyknęli, a pojmawszy z księgami w łodzią Ciebie rzucili i jachać wbrew wolej kazali do Ame-

rykanow. Gdzie przybywszy, zniewoliłeś ich książeczki swoje czytać, a oni złota dać nie chcą, czemuś się nabarziej dziwował. Alizci dziwnym zrządzenim miedzy wolumina Pauperyzacjej popadła Zakładka Na Sprzężaj, unikat, jako bibljofile mowią, albowiem z żałosną szkodą dla scyjencjej nakład cały w Akademjej Krakowskiej myszy zjadły. Ktorego białego kruka obaczywszy, spor wiedli, ktoby go nabył, a miedzy cimelja w poczesne miesce pokładł. Takci tedy jeden trzosa co nawiętszego z ukrytej w ścienie skrzyni wynosi i za złoto Zakładki żąda. Na co przystałeś i z onym Mlynarskim w triumfie przynawigowałeś ad litora patria, czemu się wszytcy bibljofile cieszyli. ¶ Lecz jestci u nas taki jeden, barzo ważny, ktoremu gdy cokolwiek rzeczesz, a on ceterum censeo, i w porywczą zawotował, a inszy bojaźnią ogarnięci milczeli, iż złoto bierze, ale Zakładki Na Sprzężaj, ani na żadne koleje, monopolia czy inne percepty nie da, jednem słowem D. D., co litteris periti bibljofile na łacinę wyłożyli, iż dobre tylko to, co Dono Datum. Więc do ksiąg swoich odszedłszy, nową edycję Pauperyzacjej gotować umyśliłeś, emendatam cum glossa americana et polonica moralizatione. Aż tu rumor niedawnemi czasy

wszędy się rozchodzić począł, a mowią jeden drugiemu, iże Amerykanie złoto wiozą i stron obojga podskarbiowie cyrografy jakoby napisali. ¶ Inszym dziś przypisować zechce profanum vulgus twe zasługi, niepomny nieprzespiecznej zamorskiej peregrynacji. Wiary temu nie dajemy, abowiem wszem wobec, a nabarziej nam niektorym bibljofilom wiadomo, iże ameryckie złoto księgi Twoje ku nam przywabiły. Z którego złota, choć niemałą cząstkę wziął już Kolumbus, inszy też, co ktory może, przygarną, a zasię i nam chudym bibljofilom co jeno kapnie, Tobie to wraz z listem niniejszym Kolumbusa nowo imprymowanym przypisujemy.

Dan w Krakowie mieście przy pewnej ulicy w domu niektorego impressora sabbato ipso die sancti Augustini confessoris anno Dominicae Incarnationis MCMXXVII.

Epistoły Kolumbusowej konterfekt
z niedatowanej rzymskiej edycji
Stefana Plancka
/Hain 5489/

¶ Epistola Christofori Colom: cui eras nostra multū debet: de Insulis Indie supra Gangem nuper inuētis. Ad quas pergrendas octauo antea mense auspiciis ꝛ ere inuictissimoꝝ Fernādi ꝛ Helisabet Hispaniaꝝ Regū missus fuerat: ad magnificum dñm Gabrielem Sanchis eorundē serenissimoꝝ Regum Thesaurariū missa: quā nobilis ac litteratus vir Leander de Cosco ab Hispano idiomate in latinum cōuertit tertio kal's Maii. M.cccc.xciii Pontificatus Alexandri Sexti Anno primo.

QVoniam suscepte prouintie rem perfectam me ꝓsecutum fuisse gratum tibi fore scio: has constitui erarare: que te vniuscuiusq; rei in hoc nostro itinere geste inueteq; admoneant: Tricesimotertio die postq̄ Gadibus discessi in mare Indicū perueni: vbi plurimas insulas innumeris habitatas hominibus repperi: quarum omnium pro felicissimo Rege nostro preconio celebrato ꝛ vexillis extensis contradicente nemine possessionem accepi: primeq; earum diui Saluatoris nomen imposui. cuius fretus auxilio tam ad hanc: q̄ ad ceteras alias peruenimus. Eam ⁊ho Indi Guanahanin vocant. Aliarū etiam vnam quanq; nouo nomine nuncupaui: quippe aliā insulam Sancte Marie Conceptionis. aliam Fernandinam. aliam Hysabellam. aliam Joanam. ꝛ sic de reliquis appellari iussi. Cum primum in eam insulam quam dudum Joanam vocari diximus appulimus: iuxta eius littus occidentem versus aliquantulum processi: tamq; eam magnam nullo reperto fine inueni: vt non insulā: sed continentem Cathai prouinciam esse crediderim: nulla tñ videns oppida municipiaue in maritimis sita confinib? preter aliquos vicos ꝛ predia rustica: cum quoꝝ incolis loqui nequibam. quare ſ̄ mul ac nos videbant surripiebant fugam. Progrediebar vltra: existimans aliquā me vrbem villasue inuenturū. Deniq; videns q̄ longe admodum progressis nihil noui emergebat: ꝛ hmōi via nos ad Septentrionem deferebat: q̄ ipse fugere exoptabā: terris etenim regnabat bruma: ad Austrumq; erat in voto cōtendere:

nec minus venti flagitantib⁹ succedebāt constitui alios nō ope
riri successus: ⁊ sic retrocedens ad portū quendā quem signaue/
ram sum reuersus: vnde duos hoies ex nostris in terrā misi: qui
inuestigarēt esset ne Rex in ea prouincia vrbesue alique. Hi per
tres dies ambularunt inuenerūtq; inumeros populos ⁊ habita/
tiones: paruas tñ ⁊ absq; vllo regimine. quapropter redierunt.
Interea ego iam intellexeram a qbusdam Indis quos ibidē su/
sceperā quō hmōi prouincia insula quidem erat: ⁊ sic perrexi ori
entem versus eius semp stringēs littora vsq; ad miliaria. cccxxii
vbi ipsius insule sunt extrema: hinc aliā insulam ad orientē pro
spexi distantē ab hac Joana miliarib⁹. liiii. quā protiuus Hispa
nam dixi: in eamq; concessi ⁊ direxi iter quasi per Septentrionē
quemadmodum in Joana ad orientez miliaria. dlxiiii. que dicta
Joana ⁊ alie ibidē insule q̄fertilissime existunt. Hec multis atq;
tutissimis ⁊ latis nec aliis quos vnq̄ viderim cōparandis por/
tibus est circundata. multi maximi ⁊ salubres hanc interfluunt
fluuii. multi quoq; ⁊ eminentissimi in ea sunt montes. Omnes
he insule sunt pulcherrime ⁊ variis distincte figuris: puie: ⁊ ma/
xima arboꝝ varietate sidera lambentiū plene: quas nunq̄ foliis
priuari credo. Quippe vidi eas ita virentes atq; decoras ceu mē
se Maio in Hispania solent esse: quaꝝ alie florētes: alie fructuo/
se: alie in alio statu ſm vniuscuiusq; qualitatē vigebant: garrie/
bat philomela ⁊ alii passeres varii ac inumeri mēse Nouembris
quo ipse per eas deambulabā. Sunt preterea in dicta insula Joa
na septē vel octo palmaꝝ genera q̄ proceritate ⁊ pulchritudine
quēadmodū cetere oēs arbores: herbe: fructusq; nr̄as facile exu/
perāt. Sūt ⁊ mirabiles pin⁹ agri ⁊ prata vastissima: varie aues:
varia mella: variaq; metalla ferro excepto. In ea aūt quā Hispa
nam supra dixim⁹ nuncupari maximi sunt mōtes ac pulchri: va
sta rura. nemora. campi feracissimi seri pasciq; ⁊ ꝯdendis edifici
is aptissimi. Portuū in hac insula cōmoditas ⁊ prestantia flumi
nū copia salubritate admixta hoīm: q̄ nisi quis viderit: credulita
tez superat. Hui⁹ arbores pascua ⁊ fructus multū ab illis Joane

differunt. Hec preterea Hispana diuerso aromatis genere. auro. metallisq; abundat. cuius quidem ⁊ oīum aliaꝝ quas ego vidi ⁊ ⁊ quaꝝ cognitionē habeo incole vtriusq; sexus nudi semper incedunt quēadmodū edunt̄ in lucem: preter aliquas feminas: q̄ folio frondeue aliqua aut bombicino velo pudenda operiunt: qđ ipse sibi ad id negocii parant. Carent ii oēs (vt supra dixi) quocūq; genere ferri. carēt ⁊ armis vtpote sibi ignotis nec ad ea sūt apti: nō ꝓpter corporis deformitatem cū sint bene formati: sed q̄a sunt timidi ac pleni formidine. gestant tn̄ pro armis arundines sole pustas: in quaꝝ radicib⁹ hastile quoddā ligneū siccū et in mucronem attenuatū figunt. neq; iis audēt iugiter vti: nā sepe euenit cū miserim duos vel tris hoīes ex meis ad aliquas villas vt cū eaꝝ loquerent̄ incolis: exiisse agmen glomeratū ex Indis: ⁊ vbi nr̄os appropinquare videbant fugā celeriter arripuisse despretis a patre liberis ⁊ econtra. ⁊ hoc nō ꝙ cuipiam eoꝝ dānum aliqđ vel iniuria illata fuerit: īmo ad quoscūq; appuli ⁊ quibus cū verbum facere potui: quicq̄d habebā sum elargitus: pannum aliaq; ꝑmulta nulla mihi facta versura: sed sunt natura pauidi ac timidi. Ceteꝝ vbi se cernunt tutos oī metu repulso: sunt admodum simplices ac bone fidei ⁊ in oīb⁹ que habēt liberalissimi: roganti qđ possidet inficiat̄ nemo: quin ipsi nos ad id poscēdū inuitāt. Maximū erga oēs amorē preseferunt: dant queq; magna pro paruis: minima lꝫ re nihiloue ꝯtenti. ego attn̄ ꝓhibui netā minīa ⁊ nulli⁹ precii hisce darent̄: vt sunt lancis. parapsidū. vitriq; fragmenta. itē claui ligule. quanq̄ si hoc poterāt adipisci videbat̄ eis pulcherrima mūdi possidere iocalia. Accidit. n. quēdam nauitam tantū auri pōdus habuisse pro vna ligula quanti sunt tres aurei solidi. ⁊ sic alios pro aliis minoris precii: p̄sertim pro blanquis nouis: quibusdā nūmis aureis: ꝓ q̄b⁹ habēdis dabant quicquid petebat vēditor: puta vnciam cū dimidia ⁊ duas auri: vel triginta ⁊ quadraginta bombicis pondo: quā ipsi iam nouerant. itez arcuum. amphore. hydrie. doliiq; fragmenta bombice ⁊ auro tanq̄ bestie comparabant. quod quia iniquum sane

erat vetui: dedique eis multa pulchra ⁊ grata que mecū ulerā nul
lo interueniente premio. vt eos mihi facilius ꝯciliarem fierentque
xpicole ⁊ vt sint proni in amorem erga Regē Reginā principēque
nostros ⁊ vniuersas gentes Hispanie ac studeant perquirere co-
aceruare eaque nobis tradere quib⁹ ipsi affluunt ⁊ nos magnope
re indigemus. Nullam ii norunt idolatriam: imo firmissime cre
dūt oēm vim: oēm potentiam: oīa denique bona esse in celo: meque
inde cum his nauibus ⁊ nautis descēdisse: atque hoc animo vbique
fui susceptus postquam metum repulerant. Nec sunt segnes aut ru-
des. quin summi ac perspicacis ingenii: ⁊ homines qui transfre-
tant mare illud nō sine admiratiōe vniuscuiusque rei rationē red-
dunt: sed nunquam viderūt gentes vestitas neque naues hmōi. Ego
statim atque ad mare illud perueni e prima insula quosdā Indos
violenter arripui: qui ediscerent a nobis ⁊ nos pariter docerent
ea quorum ipsi in iisce partibus cognitionem habebant: ⁊ ex voto
successit: nam breui nos ipsos: ⁊ ii nos tum gestu ac signis: tum
verbis intellexerunt: magnoque nobis fuere emolumento: veniūt
modo mecum qui semper putant me desiluisse e celo: quauis diu
nobiscum versati fuerint hodieque versentur. et ii erant primi qui
id quocunque appellabamus nuntiabant: alii deinceps aliis ela-
ta voce dicentes: Uenite venite ⁊ videbitis gētes ethereas Quā
ob rem tam femine quam viri: tam impuberes quam adulti: tā iuuenes
quam senes deposita formidine paulo ante ꝯcepta nos certatim vise
bant magna iter stipante caterua: aliis cibum: aliis potum affe-
rentibus maximo cum amore ac beniuolentia incredibili. Habet
vnaqueque insula multas scaphas solidi ligni: ⁊ si angustas. lon-
gitudine tñ ac forma nostris biremibus similes: cursu aūt velo-
ciores. Reguntur remis tantūmodo. Harum quedam sunt magne:
quedam parue: quedā in medio consistūt. Plures tñ biremi que
remiget duodeuiginti transtris maiores: cū quibus in oēs illas
insulas: que innumere sunt: traiicitur. cumque iis suam mercatu-
ram exercent ⁊ inter eos comertia fiunt. Aliquas ego harum bi-
remiū seu scapharum vidi q̄ vehebant septuaginta ⁊ octuaginta re

miges. In omnibus iis insulis nulla est diuersitas inter gentis effigies: nulla in moribus atq; loquela: quin oēs se intelligunt adinuicem: que res perutilis est ad id qd̄ serenissimos Reges nostros exoptare precipue reor: scz eoꝝ ad sctām xp̄i fidem ꝯuersionem. cui qdem quantū intelligere potui facillim: sunt et proni. Dixi quēadmodū sum progressus antea insulam Joanam per rectum tramitem occasus in orientem miliaria. cccxxii. Im quā viā ⁊ interuallum itineris possum dicere hanc Joanam esse maiorez Anglia ⁊ Scotia simul. nāq; vltra dicta. cccxxii passuū milia in ea parte que ad occidentem prospectat due quas nō petii: super sunt prouincie quaꝝ alterā Indi Anan vocant cuius accole caudati nascuntur. Tendunt̄ in longitudinez ad miliaria. clxxx. vt ab his quos veho mecū Indis percepi: qui oīs has callent insulas Hispane ꝟo ambit⁹ maior est tota Hispania a Colonia vsq; ad fontem rabidum Hincq; facile arguit̄ ꝙ quartum eius latus quod ipse per rectā lineā occidentis in orientem traieci miliaria continet. dxl. Hec insula est affectanda ⁊ affectata nō spernenda In qua ⁊ si aliaꝝ oīm vt dixi pro inuictissimo Rege nostro solenniter possessionem accepi: earūq; imperium dicto Regi penitus cōmittitur: in oportuniori tñ loco atq; omni lucro et cōmertio condecenti cuiusdā magne ville: cui Natiuitatis dñi nomen dedimus: possessionem peculiariter accepi: ibiq; arcem quandam erigere extemplo iussi: que modo iam debet esse pacta: in qua homines qui necessarii sunt visi cū omni armoꝝ genere ⁊ vltra annum victu oportuno reliqui. Item quandā carauellā ⁊ pro aliis construendis tam in hac arte q̄ in ceteris peritos: ac eiusdē insule Regis erga eos beniuolentiam ⁊ familiaritatē incredibilez Sunt enim gentes ille amabiles admodum ⁊ benigne: eo ꝙ Rex predictus me fratrē suū dici gloriabat̄. Et si aīum rei ocarent et iis qui in arce manserunt nocere velint: nequeunt: qa armis carent: nudi incedūt ⁊ nimiū timidi: ideo dictā arcem tenētes duntaxat pñt totā eam insulam nullo sibi īminēte discrimine populari: dummō leges quas dedim⁹ ac regimen nō excedāt. In oīb⁹

lis insulis vt intelleri quisq; vni tm̃ ꝓiugi acquiescit: ꝓeter ꝓin
cipes aut reges: qbus viginti bie licet. Femine magis q̃ viri la/
borare videntur. nec bene potui intelligere an habeãt bona ꝓ
pria: vidi enim q vnus habebat aliis impartiri: ꝓesertim dapes
obsonia ꝛ hmõi. Aullum apud eos monstrũ reperi vt plerisq; exi/
stimabant: sed hoies magne reuerentie atq; benignos. Aec sunt
nigri velut ethiopes. habent crines planos ꝛ demissos. non de/
gũt vbi radioꝝ solaris emicat calor. pmagna nanq; hic est solis
vehementia: ꝓpterea q ab equinoctiali linea distat. Vbi viden
tur gradus sex ꝛ viginti ex montiũ cacuminib?. Maximũ quoq;
viget frigus: sed id qdem moderantur Indi tum loci cõsuetudi
ne. tum rerũ calidissimaꝝ quib? frequenter ꝛ luxuriose vescunt̃
ꝓsidio. Itaq; mõstra aliqua nõ vidi: neq; eoꝝ alicubi habui co
gnitionem: excepta quadã insula Charis nuncupata: que secun
da ex Hispania in Indiam transfretantib? existit. quã gens que
dam a finitimis habita ferocior incolit. Di carne humana vescũ
tur. Habent ꝓdicti biremiũ genera plurima qbus in oĩs Indi/
cas insulas traiiciunt. depꝛedant. surripiunt quecũq; pñt. Aihil
ab aliis differunt nisi q gerũt more femineo longos crines. vtũ/
tur arcub? ꝛ spiculis arundineis fixis vt dixim? in grossiori par
te attenuatis bastilib?. ideoq; habent̃ feroces: quare ceteri Indi
inexhausto metu plectunt̃: sed hos ego nihili facio plus q̃ alios
Di sunt q coheunt cũ quibusdã feminis: que sole insulã Mateui
nin primã ex Hispania in Indiã traiicientib? habitant. De aũt
femine nullũ sui sexus opus exercent: vtuntur enim arcubus et
spiculis sicut de eaꝝ ꝓiugibus dixi. muniunt sese laminis eneis
quaꝝ maxima apud eas copia existit. Aliã mihi insulã affirmãt
sup: adicta Hispana maiorẽ: eius incole carẽt pilis. auroq; inter
alias potissimũ eruberat. Huius insule ꝛ aliaꝝ quas vidi hoies
mecũ porto qui hoꝝ que dixi testimoniũ perhibẽt. Deniq; vt no
stri discessus ꝛ celeris reuersionis compendiũ ac emolumentum
breuibus astringã hoc polliceor: me nostris Regibus inuictissi
mis paruo eoꝝ fultũ auxilio: tantũ auri daturũ quantũ ei⁹ fue/

rit opus. tñ vero aromatum bombicis masticis: q̃ apud Chium duntaxat inuenitur. tantũq; ligni aloes. tantum seruoꝝ hydolatrarum: quantum eorum maiestas voluerit exigere. item reu barbarum ꝛ alia aromatum genera que ii quos in dicta arce reli qui iam inuenisse atq; inuenturos existimo. qñquidem ego nul libi magis sum moratus nisi quantum me coegerunt venti: preterq; in villa Natiuitatis: dum arcez condere ꝛ tuta oia esse pro uidi. Que ꝛ si maxima ꝛ mandita sunt: multo tñ maiora forent si naues mihi vt ratio exigit subuenissent. Uez multum ac mirabile hoc: nec nostris meritis correspondens: sed sancte Christiane fidei: nostrorumq; Regum pietati ac religioni: quia quod humanus consequi nõ poterat intellectus: id humanis cõcessit diuinus. Solet enim deus seruus suos: quiq; sua precepta diligũt ꝛ in impossibilibus exaudire: vt nobis in presentia contigit: qui ea consecuti sumus que hactenus mortalium vires minime attigerant: nam si harũ insulaꝝ quipiam aliquid scripserunt aut locuti sunt: omnes per ambages ꝛ cõiecturas. nemo se eas vidisse asserit. vnde prope videbatur fabula. Igitur Rex ꝛ Regina principesq; ac eoꝝ regna felicissima cunctiq; alie Christianoꝝ prouincie Saluatori dño nostro Jesu Christo agam⁹ gratias: qui tanta nos victoria munereq; donauit: celebrentur processiones. peragantur solennia sacra: festaq; fronde velentur delubra. exultet Christus in terris quemadmodum in celis exultat: quom tot populorum perditas ante hac animas saluatum iri preuidet. Letemur ꝛ nos: cum propter exaltationem nostre fidei. tum propter rerum temporalium incrementa: quoꝝ non solum Hispania sed vniuersa Christianitas est futura particeps. Hec vt gesta sunt sic breuiter enarrata. Vale. Vlis bone pridie Idus Martii.

Christoforus Colom Oceane classis prefectus.

¶ Epigramma. R. L. de Corbaria Episcopi Montispalusii.
Ad Inuictissimum Regem Hispaniarum.

Iam nulla Hispanis tellus addenda Triumphis
Atq; parum tantis viribus orbis erat.
Nunc longe Eois regio deprensa sub vndis.
Auctura est titulos Betice magne tuos:
Unde repertori merito referenda Colombo
Gratia: sed summo est maior habēda deo.
Qui vincenda parat noua Regna tibiq; sibiq;
Teq; simul fortem prestat & esse pium.

Nr. 149

Kolumbusowej Epistoły, ktorej podobiznę wykonał St. Welanyk wytłoczono w Anczycowych prasach egzemplarzow 262, liczbami znaczonych a podpisem co ważniejszych bibljofilow. Egzemplarze od nr. j do nr. rij przypisano Adamowi Krzyżanowskiemu, 1—150 otrzymali Członkowie Towarzystwa Miłośnikow Książki w Krakowie, 151—250 zakupić mogą po cenie 10 zł. bibljofile zrzeszeni w Radzie Bibljofilskiej, bankier zaś i inny dusigrosz, ktory na pożyczce chce się dorobić, niech płaci 25 zł.

BIBLIOTEKA
UMCS
LUBLIN

ANTYKWARIAT
DOM
KSIĄŻKI
DOM
C 301490

Biblioteka Uniwersytetu
MARII CURIE SKŁODOWSKIEJ
w Lublinie

B 120951

Do użytku tylko w obrębie
Biblioteki